

рия е безъ покровителъ и защитникъ. Искате ли България да загине?"

— Не искаме, — извикали младитѣ юнкери. — Тогава елате съ мене да уловимъ княза и да го заведемъ въ Русия. Съ това България ще се сдобри съ царя и той ще ни прати другъ князь.

Младитѣ юнкери не знаели, що ще излѣзе отъ това, послушали началника си и тръгнали съ него. Щомъ стигнали до двореца, при тѣхъ дошли и другитѣ съзаклетници офицери. Тѣ обезоржили княжеската стража и влѣзли вжтре въ двореца. Князътъ билъ събуденъ отъ легло и повиканъ на коридора.

Принудена оставка. — Какво искате? — запиталъ князь Александъръ.

— Единъ офицеръ му подалъ едно писмо, въ което било написано: „понеже българскиятъ народъ и войскитѣ намиратъ, че мѣето по-нататъшно стоение е вредно за България, то азъ се отказвамъ отъ престола“. Като прочелъ тия думи, князътъ останалъ очуденъ.

Водачътъ на съзаклетницитѣ майоръ Груевъ рекълъ:

— Ето Ви перо, подпишете писмото!

— Но вие тукъ пишете, че азъ се отказвамъ отъ престола. Писмото не съмъ писалъ азъ, а вие ми го давате готово.

Съзаклетникътъ свилъ вежди и заповѣдалъ грубо: време за бавене нѣма! Подпишете писмото. Не ви искаме за князь. Вървете си!

Груевъ кимналъ на юнкеритѣ да се приближатъ съ пушкитѣ надъ главата на княза.